

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.06.1983, sp. zn. 4 Cz 46/83, ECLI:CZ:NS:1983:4.CZ.46.1983.1

Číslo: 9/1985

Právní věta: Za příslušenstvo dopravných prostředků v zmysle ustanovenia § 435 O. z. treba považovať napr. autorádio, rezervnú pneumatiku, kanister, súpravu klúčov a iných opravárskych potrieb, poťahy sedadiel v aute a pod.; týmto príslušenstvom však nie sú veci iného druhu prepravované alebo uložené v kufri alebo v kabíne dopravného prostriedku umiestneného v garáži alebo na parkovisku, ktoré nesúvisia s prevádzkou motorového vozidla.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.06.1983

Spisová značka: 4 Cz 46/83

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Doprava, Náhrada škody, Odložení věci, Odpovědnost za škodu způsobenou provozem motorových prostředků, Příslušenství

Předpisy: 40/1964 Sb. § 121
§ 435

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú organizáciu nahraďiť mu škodu v sume 8600 Kčs. Táto škoda mu vznikla tak, že 5. 8. 1980 zaparkoval svoje osobné motorové vozidlo na stráženom parkovisku v B., ktoré je prevádzkou žalovanej organizácie, a z vozidla mu neznáma osoba odcudzila rôzne veci v cene 8600 Kčs. Škodnú udalosť oznámil toho istého dňa orgánu ZNB, strážcovi parkoviska a vedúcemu kúpaliska.

Obvodný súd Bratislava 1 rozsudkom zaviazal žalovanú organizáciu zaplatiť žalobcovi sumu 6505 Kčs do troch dní po právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol. Súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikla škoda na veciach odcudzených z motorového vozidla, ktoré žalobca zaparkoval na stráženom parkovisku v prevádzke žalovanej organizácie. Bol toho názoru, že za škodu zodpovedá žalovaná organizácia podľa ustanovenia § 421 O. z.

Mestský súd v Bratislave uznesením zamietol odvolanie žalovanej organizácie ako oneskorene podané.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR,

tak, že uvedeným rozsudkom súdu prvého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Organizácia poskytujúca ubytovacie služby zodpovedá za veci, ktoré boli ubytovanými občanmi alebo pre nich do priestorov organizácie vnesené, okrem toho, ak by ku škode došlo aj inak (§ 433 ods. 1 O. z.).

Rovnako ako organizácie poskytujúce ubytovacie služby zodpovedajú i prevádzatelia garáží a iných podnikov podobného druhu, pokiaľ ide o dopravné prostriedky v nich umiestnené a ich príslušenstvo (§ 435 O. z.).

Súd prvého stupňa sa pri posudzovaní zodpovednosti žalovanej organizácie za uvedenú škodu týmito ustanoveniami neriadil.

Medzi „iné podniky podobného druhu“ ako je prevádzka garáží (v zmysle ustanovenia § 435 O. z.) patria aj strážené parkoviská. Podľa ustanovenia § 435 O. z. zodpovedajú teda i prevádzatelia strážených parkovísk v tom istom rozsahu ako prevádzatelia garáží, t. j. iba za škody na dopravných prostriedkoch v nich umiestnených a na veciach, ktoré tvoria príslušenstvo vozidla.

Príslušenstvom veci sú také veci, ktoré patria vlastníkovi veci hlavnej a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali (§ 121 ods. 1 O. z.). Takto treba za príslušenstvo vozidla považovať napr. autorádio, rezervnú pneumatiku, kanister, súpravu kľúčov, opravárske potreby, poťahy auta a pod. Za príslušenstvo vozidla nemôžu sa však považovať veci, ktoré sa nachádzali vo vozidle alebo boli ako batožina vo vozidle uložené a ktoré svojou povahou slúžia osobnej potrebe alebo slúžia na účely nesúvisiace s prevádzkou motorového vozidla.

V ustanovení § 435 O. z. je teda obmedzená zodpovednosť prevádzateľa stráženého parkoviska za škodu len na tam umiestnených dopravných prostriedkoch a ich príslušenstve, nie však na iných veciach, i keď sa nachádzali vo vozidle (v kufrik či v kabíne dopravného prostriedku); tie netvoria príslušenstvo vozidla.

Vzhľadom na ustanovenie § 435 O. z. nebolo možno bez ďalšieho posudzovať zodpovednosť žalovanej organizácie za škodu na veciach žalobcom uložených vo vozidle umiestnenom na stráženom parkovisku podľa ustanovenia § 421 O. z., teda na základe všeobecnej zodpovednosti za škodu spôsobenú zavineným protiprávnym úkonom žalovanej organizácie. Takáto zodpovednosť by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by sa preukázalo, že škodu pôsobil napr. pracovník organizácie, ktorá je prevádzateľom stráženého parkoviska, zavineným protiprávnym konaním v zmysle ustanovenia § 421 O. z. To však nebolo preukázané a ani to žalobca netvrdil.

Súd prvého stupňa teda posudzoval právny vzťah účastníkov konania a zodpovednosť za škodu žalovanej organizácie podľa nesprávnych hľadísk. Jeho postupom v konaní a rozhodnutím došlo tak k porušeniu zákona v ustanoveniach § 6, § 120 ods. 1 a § 153 ods. 1 O. s. p. v súvislosti s ustanoveniami § 433 ods. 1 a § 435 O. z.